

Ф. Г.

СТРАННИКЪ

Въ единъ прекрасенъ замъкъ, отъ който въ сегашно време не е останалъ нито единъ камъкъ, живѣлъ богатъ рицаръ. Той харчелъ много пари за украсяване своя замъкъ, но на беднитѣ не правелъ никога добро.

Веднажъ дошелъ при замъка беденъ странникъ и поискалъ да преспи въ него. Рицарътъ гордо отказалъ на странника, като казалъ:

— Този замъкъ не е гостилница или хотелъ.

Тогавъ странникътъ казалъ:

— Позволете ми да ви задамъ само три въпроса.

Рицарътъ отговорилъ:

— Питай колкото искашъ, ще ти отговоря веднага.

И странникътъ попиталъ: „Кой е живѣлъ преди васъ въ замъка?“

— Моятъ баща, — отговорилъ рицарътъ.

— А преди баща ви кой е живѣлъ въ замъка?

— Моятъ дѣдо.

— А следъ васъ кой ще живѣе въ този замъкъ?

— Надявамъ се, че моятъ синъ.